

Ayrılığa Gülümseten Kadın

– Mehmet Avcı · 21 Eylül 2011

/ben yaramaz çocuktum
o, her elimi bıraktığında;
düşüp yüreğimi burktum./

gittiğin yerde soldu gelincikler
her veda koyar adama da bu başka!
ağız dolusu sitemim bu yüzden aşka.

gözümün içinde gülen bebeği de yanına aldın mı?
hala alabildiğine mavi mi gök yüzü, deniz
biliyorum. beni yerden yere çalan kadın!
o sizdiniz.

bir avuç toprak, bir avuç su, yüreğimi sıvazlayan çamur kaldın mı?
çürüdü dudaklarım, nefesinden eksik susuşlar
bu çorak toprakları terk edeli çok oldu kuşlar

şimdi sokak çocukları gelip bağdaş kurdular yüreciğimde
senin gezindiğin yerlerde aç nefesleri
uzaktan, çok uzaklardan ince zayıf geliyor sesleri

son yudumu çekilmemiş sigaram kaldı elimde
sararmış bıyıklarım ve kirli sakalımla
yüreğimin, gelinlik kız gibi çıktın kapısından ak alınla

madem vakti geldi ayrılığın düşecek gövdemden başım yere
titriyorken bedenim sıkıca tut elimden
adın hüzzam bir şarkı gibi düşmez inan dilimden.

11.08.2009 - İzmit